

dette. — Der staaar dernæst i § 2: „Avlsbrugere paa Købstædernes Bymark“ osv. Jeg tror ogsaa, at dette Udtryk kunde misforstaas; hvad Bymarken omfatter, er ikke saa klart. Hvis der derimod blev skrevet Købstædernes Markjorder, vilde det ikke kunne misforstaas; i Loven af 11te Februar 1863 tales der om Købstædernes Bygrunde og Købstædernes Markjorder, og her ved man altsaa, hvor Grænsen er. Der er ofte Avlsbrugere, som bo paa Bygrundene, men udelukkende leve af deres Avlsbrug, og paa sine Steder kan det være flere Tønder Land, der drives ligefrem som Avlsbrug. Jeg mener derfor, at hvis man i Stedet for Bymark satte Markjorder, saa vil Grænsen være nøjagtigere, og ved Lovens Udførelse i Praksis gælder det at vide, hvilke Jorder der blive afgiftsfri, og hvilke der ikke blive det. Jeg skal, som sagt, i øvrigt anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Stilling: Ja, jeg skal til det sidste ærede Medlem sige, at er der nogle smaa Redaktionsændringer at foretage, saa ere de jo let stillede til 2den Behandling, men jeg havde ikke tænkt mig, at dette lille Lovforslag skulde henvises til et Udvalg. Efter at Ministeren har ydet det sin Tilslutning, og da det i sig selv kræver saa lidt, forekommer det mig, at det dog kunde blive et af de Resultater, vi kunde føre igennem. — Til min ærede Kollega for 9de Kreds vil jeg sige, at jeg meget beklager, at han ikke kan yde dette lille Lovforslag sin Tilslutning paa Grund af, at de smaa Landbrugere ikke faa en lignende Lettelse. Her ved dette Lovforslag er der jo ikke Tale om at kunne gøre noget for de smaa Landbrugere, og det forekommer mig, at naar der stilles Forslag i den Retning, er det altid vis paa at finde venligt Øre her i dette Ting ogsaa fra Haandværkets Repræsentanter. Denne Lettelse, som her er Tale om, gaar jo kun ud paa at hjælpe særlig de smaa Haandværkere paa Landet, og med Hensyn til at ramme dem med Skatter paa andre Maader forekommer det mig, at Skattevedtægterne paa Landet have vist meget godt at kunne ramme der, hvor Skatteevnen er, gennem Formue- og Lejlighedsskatten. Jeg vil derfor meget henstille til ærede Medlemmer, at de stille sig velvillig til dette lille Lovforslag.

P. G. C. Jensen: Jeg ønsker blot at støtte det ærede Medlem for Bornholm i de Bemærkninger, han gjorde om redaktionelle

Ændringer. Jeg kender nemlig heller ikke noget til Begrebet Bymark, men jeg er ganske enig med ham i, at der er et Begreb, som hedder Købstædernes Markjorder, og Bymark bør derfor forandres dertil. — Ligeledes slutter jeg mig til hans Bemærkninger med Hensyn til § 4; vi pleje jo at udtale os saa korrekt som muligt i vore Love, og det er ikke korrekt at kalde Frd. af 1802 en Lov. Jeg vil altsaa tillade mig at opfordre det ærede Medlem til at stille Ændringer til 2den Behandling paa disse Punkter.

Finansministeren (Hørring): Over for de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremførte, skal jeg kun sige, at det Spørgsmaal, som han rejste, at man, naar man fritager de smaa Haandværkere, ogsaa skulde tænke paa at fritage de smaa Landbrugere, jo er noget, som ligger ganske uden for denne Sag. Det gaar i Virkeligheden ud paa, at naar de smaa Haandværkere skulle fritages for Bygningsafgift, skulde de smaa Landbrugere fritages for Gammelskat; men Forholdet er jo det, at de smaa Haandværkere, som eje et Hus, ogsaa betale Gammelskat. Der betales Gammelskat af al matrikuleret Jord og følgelig ogsaa af de Husejendomme, som ligge paa saadan Jord. Det er to Ting, som slet ikke kunne blandes sammen. — Jeg skal indrømme, at de Bestemmelser, vi have med Hensyn til Bygningsafgift, kunne trænge til en Revision; men jeg tror, at det nuværende Tidspunkt vilde være meget uheldig dertil. Det er noget, som maa hvile, navnlig indtil vi se, om vi virkelig skulde komme til at overføre Udbyttet af Bygningsafgiften til Kommunerne for en saa stor Del, som der nu har været Tale om. Gøre vi nemlig dette, vil jo Bygningsafgiften alligevel — det kan ikke nægtes — faa en noget andet Karakter, end den har nu, og det kunde da være, at der vilde være mere Stemning for, at man gik helt bort fra den nuværende Bygningsafgift og afløste den med en Afgift af en anden Beskaffenhed. Der er mange Mangler ved Bygningsafgiften, naar den skal udføres efter de gældende Bestemmelser. Over for det ærede Medlem, som opponerede mod Forslaget, skal jeg særlig pege paa en, nemlig den, at saa snart det gælder en Landejendom af 1 Td. Hartkorn og derover, ere alle Bygninger paa Ejendommen fritagne for Bygningsafgift, selv om det maa erkendes, at disse Bygninger ere meget større, end Landbruget paa den paagældende Ejendom fordrer.